

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 265/2014
03.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Д.П., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П., адв. Б.Ј., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1841/13 од 05.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2014. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П., адв. Б.Ј., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1841/13 од 05.11.2013. године у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9, члана 438. став 1. тачка 10. у вези члана 453. и члана 438. став 2. тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К бр.68/12 од 24.12.2012. године окривљени Д.П. оглашен је кривим због кривичног дела убиства из члана 113. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 13 година у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору почев од 16.04.2011. године па док притвор буде трајао.

Обавезан је окривљени да плати суду на основу члана 193. и 196. ЗКП на име паушала износ од 15.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 704.891,62 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Окривљени је обавезан да законском заступнику малолетних оштећених А.А. плати износ од 101.250,00 динара на име трошкова кривичног поступка у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Према окривљеном Д.П. изречена је и мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела – секире дужине сечива 10цм и дужином дршке 37цм.

Оштећени је за остваривање имовинско правног захтева упућен на парницу, а сходно члану 206. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1841/13 од 05.11.2013. године делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Јагодини и окривљеног Д.П. и његовог браниоца и делимично преиначена пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.68/12 од 24.12.2012. године тако да у преиначеном делу гласи да је окривљени Д.П. крив "што је у току ноћи 16.04.2011. године око 04,00 часова у Ј. у свом стану у улици ... у присуству брата од стрица – сведока Б.С. из Ј. у стању битно смањене урачунљивости, када су му способности схватања значаја свог дела и могућност управљања својим поступцима биле битно смањене и у стању алкохолне опијености тешког степена са 3,2 промила алкохола у крви и омамљености услед прекомерне употребе седатива "дијазепам" као и повишене емоцијалне напетности изазване претходним вређањем и нападом од стране сада покојног Б.Ј., свестан да је његово дело забрањено, истог лишио живота на тај начин што је након краће свађе и препирке са оштећеним отишао у купатило одакле је узео секиру и дошао у собу у којој је оштећени Ј. лежао на десној бочној страни тела, на душеку, пришао и задао му више снажних удараца секиром у пределу главе и то како оштрицом, тако и тупим делом секире услед којих удараца је код оштећеног Б.Ј. наступила смрт због повреде можданих структура у условима сливеног крвног подлива меких можданица и продора крви у мождане коморе све у склопу повреда главе са вишеструким преломом костију лобање, при чему је окривљени био свестан предузетих радњи, хтео њихово извршење и наступање забрањене последице" чиме је учинио кривично дело убиства из члана 113. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 13 година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.04.2011. године па надаље, док су жалбе окривљеног Д.П. и његовог браниоца у преосталом делу и жалба Вишег јавног тужиоца у Јагодини у целисти одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1841/13 од 05.11.2013. године бранилац окривљеног Д.П., адв. Б.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да се захтев за заштиту законитости усвоји и укине у целини пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1841/13 и делимично преиначи пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.68/12 од 24.12.2012. године и предмет врати Апелационом суду у Крагујевцу на поновно суђење.

Након што је поднет, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П., адв. Б.Ј., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је затим одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву уз примену члана 604. ЗКП ("Службени гласник РС" број 72/11 од 28.09.2011. године), нашао:

Бранилац окривљеног Д.П. у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, јер је изменом чињеничног описа из оптужнице нарушен идентитет оптужбе и пресуде, с обзиром да је другостепени суд у изреку пресуде додао чињенични опис који не садржи оптужница "у стању битно смањене урачунљивости ... као и повишене емоцијалне напетости изазване претходним вређањем и нападом од стране сада покојног Б.Ј.", а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Ово са разлога што између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет у погледу субјективне и објективне истоветности дела, док закон не тражи и идентитет у погледу правне оцене дела.

Суд је овлашћен да мења опис дела из оптужнице, а да непрекорачи оптужбу, уколико такав опис остаје у границама чињеничног основа оптужнице, тј. у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја одређеног кривичног дела.

У конкретном случају, с обзиром на налаз и мишљење комисије вештака Специјалне затворске болнице Београд другостепени суд је у изреци другостепене пресуде прилагодио чињенични опис кривичног дела и то у корист окривљеног, с обзиром да у оптужници није наведена "повишена емоцијална напетост изазвана претходним вређањем и нападом од стране сада покојног Б.Ј."

Имајући у виду да се ради о истој радњи, истом догађају о коме се суди и да идентитет оптужбе није измењен тиме што је унето другачије психичко стање окривљеног од оног које је наведено у оптужници, тј. у изреци првостепене пресуде па се неосновано захтевом браниоца наводи да је изменом чињеничног описа у другостепеној пресуди, суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Наводе захтева браниоца да је у поступку по жалби другостепени суд преиначио првостепену пресуду на штету окривљеног Д.П., односно да је другостепени суд учинио повреду из члана 438. став 1. тачка 10. у вези члана 453. ЗКП, тако што "мења на штету окривљеног П.Д. пресуду Вишег суда у Јагодина К бр.68/13 јер у изреци пресуде Апелационог суда по садржају нема више битно смањене урачунљивости као облика кривице окривљеног П.Д., већ уз прекорачење оптужбе само смањене урачунљивости до битног, али не и битно", Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 453. ЗКП прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције. У конкретном случају

није повређена ова одредба а самим тиме није ни учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП.

Наиме, оптужницом ВЈТ у Јагодини оптуженом је стављено на терет извршење кривичног дела тешког убиства из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ-а, за које дело је оптужени и оглашен кривим пресудом Вишег суда у Јагодини К бр.138/11 од 27.12.2011. године и осуђен на казну затвора у трајању од 20 година. Против наведене пресуде жалбе су изјавили окривљени и његов бранилац и уважавањем истих и по службеној дужности Апелациони суд у Крагујевцу решењем бр Кж1 2212/12 од 25.03.2012. године укинуо је наведену пресуду.

У поновном поступку оптужени је при истој оптужници, пресудом Вишег суда у Јагодини К 68/12 од 24.12.2012. године оглашен кривим за кривично дело убиства из члана 113. КЗ-а и осуђен на казну затвора у трајању од 13 година, дакле оглашен је кривим за лакше кривично дело у односу за оно за које је оптужен, и осуђен на блажу казну у односу на пресуду која је укинута по жалби окривљеног и његовог браниоца, при чему је утврђено да се у стању битне смањене урачунљивости окривљени сам довео "употребом алкохола и наведеног лека". Одлучујући о жалби ВЈТ изјављеној против наведене пресуде по свим жалбеним основима те жалбама окривљеног и његовог браниоца, другостепени суд је након одржаног претреса пред другостепеним судом делимичним уважавањем жалбе ВЈТ у Јагодини, окривљеног и његовог браниоца, пресудом Кж1 1841/13 од 05.11.2013. године преиначио првостепену пресуду и оптуженог осудио због кривичног дела убиства из члана 113. КЗ-а те га осудио на казну затвора у трајању од 13 година, при чему је чињенични опис радњи извршења кривичног дела измењен у корист окривљеног тиме што је изостављено да се сам довео у стање битно смањене урачунљивости а за повишену емоционалну напетост која је у првостепеној пресуди везана за афект беса високог интензитета, утврђено да је изазвана "претходним вређањем и нападом од стране сада покојног Б.Ј."

Дакле, супротно изнетим наводима захтева, другостепени суд је утврдио да је окривљени предметно кривично дело извршио у стању битно смањене урачунљивости а не само смањене урачунљивости како се то у захтеву неосновано тврди а чињенични опис радње извршења кривичног дела за које је оглашен кривим наведеном пресудом измењен је у корист а не на штету оптуженог.

Бранилац окривљеног Д.П. у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, јер се заснива на доказу на коме се не може заснивати, тј. на ДНК вештачењу, а који доказ није изведен на главном претресу пред другостепеним судом, што Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, у конкретном случају, не ради се о главном претресу, већ о претресу пред другостепеним судом (члан 449. ЗКП), где се одредбе о главном претресу пред првостепеним судом сходно примењују само ако ЗКП-ом није другачије одређено.

Међутим, одредбом члана 450. став 2. ЗКП прописано је да на претресу пред другостепеним судом по предлогу странака и браниоца или по одлуци већа прочитаће се пресуда или део пресуде на који се односи жалба, а по потреби и записник о главном претресу или део записника и писмених доказа, а може се (дакле не мора) извршити и увид у друге доказе на које се жалба односи.

Другостепени суд руководећи се одредбом члана 450. став 2. ЗКП није прочитао наведени доказ јер је чињенице које су утврђене ДНК вештачењем нашао правилно утврђеним (страна 6 став 2 образложења другостепене пресуде) а у том делу чињенично стање није жалбама оспоравано и узима се да је правилно утврђено, па су супротни наводи захтева оцењени неоснованим.

Осталим наводима захтева бранилац окривљеног побија правноснажну пресуду због повреде из члана 449. став 1, члана 451, члана 438. став 1. тачка 11. и члана 438. став 2. тачка 2. Законика о кривичном поступку тј. из разлога који нису прописани одредбом члана 485. став 4. ЗКП и не представљају законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, па је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости у том делу браниоца окривљеног Д.П. оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи, да побијаном пресудом нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован, а у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.